

## Asia C-881/19

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen  
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

4.12.2019

**Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:**

Krajský soud v Brně (Tšekki)

**Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:**

25.10.2019

**Kantaja:**

Tesco Stores ČR a.s.

**Vastaaja:**

Ministerstvo zemědělství

**Pääasian kohde**

Pääasian kohteena on riita-asia, jossa kantaja on riitauttanut vastaajan päätöksen, jonka mukaan kantaja oli saattanut markkinoille puutteellisesti tai virheellisesti merkityn elintarvikkeen ja oli siten toiminut kansallisen lainsäädännön vastaisesti käyttämällä nimitystä ”čokoládový prášek” (suklaajauhe) direktiivissä 2000/36/EY<sup>1</sup> olevan nimityksen ”čokoláda v prášku” (suklaajauhe, ts. ”suklaa jauheena”) sijaan.

**Ennakkoratkaisukysymys**

Onko 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1169/2011 liitteessä VII olevan E osan 2 kohdan a alakohtaan sisältyvää sääntöä tulkittava siten, että Tšekin markkinoiden loppukuluttajalle tarkoitetun elintarvikkeen ainesosaluettelossa voidaan ilmoittaa direktiivin 2000/36/EY liitteessä I olevan A osan 2 kohdan c alakohdassa määritetty koostettu ainesosa ilman sen ainesosien merkitsemistä vain siinä tapauksessa, että koostettu ainesosa vastaa sanatarkasti direktiivin 2000/36/EY liitteen I tšekinkielistä versiota?

### Viitattut unionin oikeussäännöt

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1169/2011 9 artiklan 1 kohdan b alakohhta ja 18 artiklan 1 ja 4 kohta sekä liitteessä VII olevan E osan 2 kohdan a alakohhta.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/36/EY 3 artiklan 1 kohta ja liitteessä I olevan A osan 2 kohdan c alakohhta.

### Viitattut kansalliset oikeussäännöt

Lain nro 110/1997<sup>2</sup> 11 §:n 2 momentin a kohdan 3 alakohdan mukaan elintarvikealan toimijan on viipymättä poistettava markkinoilta puutteellisesti tai virheellisesti merkityt elintarvikkeet.

### Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 Státní zemědělská a potravinářská inspekce (inspektorát v Brně) (Tšekin maatalous- ja elintarviketarkastuslaitos (Brnon tarkastuslaitos)) määräsi 27.5.2016 seuraavaa: i) kantajan tuotteet<sup>3</sup> on poistettava markkinoilta, sillä niiden ainesosaluettelossa oli nimitys ”čokoládový prášek” ilman koostetun ainesosan ainesosaluetteloa, joka vaaditaan asetuksen 1169/2011<sup>4</sup> 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, luettuna yhdessä 18 artiklan 1 ja 4 kohdan kanssa, ja kielsi ii) näiden tuotteiden saattamisen uudelleen markkinoille.
- 2 Kantaja valitti 1.6.2016 edellä mainituista määräyksistä, ja Státní zemědělská a potravinářská inspekce hyväksyi valituksen 6.6.2016 ja kumosi edellä mainitut toimenpiteet. Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (Tšekin maatalous- ja elintarviketarkastuslaitoksen tarkastuskeskus) muutti 6.6.2016 annettuja päätöksiä 2.2.2017 annetuilla päätöksillä siten, että se hylkäsi edellä mainitun kantajan valituksen ja vahvisti 27.5.2016 määrätyt toimenpiteet. Kantajan valitus 2.2.2017 tehdyistä päätöksistä hylättiin vastaajan 21.4.2017 tekemillä päätöksillä.
- 3 Kantaja nosti vastaajan 21.4.2017 antamista päätöksistä Krajský soud v Brněssa (Brnon alueellinen tuomioistuin, Tšekki) kanteen, joka hylättiin 26.2.2019 annetulla tuomiolla. Nejvyšší správní soud (ylin hallintotuomioistuin, Tšekki) kumosi kantajan kassaatiovalituksen perusteella 11.7.2019 antamallaan tuomiolla Krajský soud v Brněn 26.2.2019 antaman tuomion ja palautti asian Krajský soud v Brněn käsiteltäväksi.
- 4 Käsittelyn tässä vaiheessa Krajský soud v Brně esittää unionin tuomioistuimelle edellä mainitun ennakkoratkaisukysymyksen. Vaikka Nejvyšší správní soudin oikeudellinen näkemys sitookin sitä, se on sitä mieltä (viitaten unionin tuomioistuimen 5.10.2010 antamaan tuomioon Georgi Ivanov Elchinov v. Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa (C-173/09, EU:C:2010:581) ja Nejvyšší

správní soudin suuren jaoston 8.7.2008 antamaan päätökseen, joka on julkaistu numerolla 1723/2008 Sb.NSS), että tämä tosiseikka ei estä sitä soveltamasta SEUT 267 artiklaa.

### **Asianosaisten väitteet pääasian oikeudenkäynnissä**

- 5 Vastaaja on sitä mieltä, että koska direktiivin 2000/36/EY liitteessä I olevan A osan 2 kohdan c alakohdassa on määritelty ainoastaan käsite čokoláda v prášku eikä käsitettä čokoládový prášek, on jäljemmän kohdalla lueteltava sen sisältämät aineosat.
- 6 Kantaja on sitä mieltä, että asetuksen 1169/2011 liitteessä VII olevan E osan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu poikkeus koskee myös nimitystä ”čokoládový prášek”, koska tämän yhdistelmän sisältö on identtinen nimityksen ”čokolády v prášku” kanssa, ja että synonyymeinä käytettäviä käsitteitä on aina tulkittava samalla tavalla oikeudellisen epävarmuuden estämiseksi. Lisäksi direktiivin 2000/36/EY kaikki kieliversiot ovat yhtä todistusvoimaisia.

### **Nejvyšší správní soudin oikeudellinen näkemys**

- 7 Nejvyšší správní soud on kantajan kanssa yhtä mieltä siitä, että se sai käyttää nimityksen ”čokoláda v prášku” sijaan nimitystä ”čokoládový prášek”. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin säädösten kaikki kieliversiot ovat yhtä todistusvoimaisia (ks. tuomio 6.10.1982, Srl Cilfit ym. ja Lanificio di Gavardo SpA v. Ministero della sanità (C-283/81, EU:C:1982:335), 18 kohta, tuomio 19.4.2007, UAB Profisa v. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (C-63/06, EU:C:2007:233), 13 kohta ja tuomio 13.9.2018, Česká pojišťovna a.s. v. WCZ, spol. s r. o. (C-287/17, EU:C:2018:707), 24 kohta). Näin ollen on yksiselitteisesti torjuttava näkemys, jonka mukaan suklaatuotteiden merkinnässä Tšekin alueella on sovellettava yksinomaan direktiivin 2000/36/EY tšekinkielistä versiota, kun niiden merkinnässä on muissa jäsenvaltioissa sovellettava niiden kansallisia kieliversioita.
- 8 Tällainen näkemys olisi ristiriidassa edellä mainitun oikeuskäytännön kanssa ja erityisesti tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan periaatteen ja sisämarkkinavälineenä käytettävän elintarvikkeiden merkintöjen yhdenmukaistamisen päämäärän kanssa. Direktiivi 2000/36/EY perustuu nimenomaan näihin periaatteisiin (ks. johdanto-osan seitsemäs perustelukappale). Suklaatuotteiden myyntinimitykset on jo täysin yhdenmukaistettu unionin tasolla (ks. tuomio 25.11.2010, Euroopan komissio v. Italian tasavalta (C-47/09, EU:C:2010:714), 29 ja 45 kohta), ja yhdenmukaistamisen tarkoituksena on, että valmistajat tai maahantuojat, jotka tuovat tuotteita yhdestä jäsenvaltiosta toiseen, voisivat käyttää tuotteessa jo olevia, direktiivin 2000/36/EY edellyttämällä tavalla merkittyjä tietoja, jolloin riittää, että tiedot käännetään kielelle tai kielille, jota tai joita tuotteen myyntijäsenvaltion kuluttaja ymmärtää.

- 9 Kantaja oli hankkinut tuotteet toimittajalta tai valmistajalta, joka oli valmistanut ne joko Saksassa (direktiivin saksankielisessä versiossa käytetään nimitystä ”Schokoladenpulver” (suklaajauhe)) tai Puolassa (direktiivin puolankielisessä versiossa käytetään sekä nimitystä ”proszek czekoladowy” (suklaajauhe) että nimitystä ”czekolada w proszku” (suklaa jauheena). Kantaja oli kääntänyt saksan- tai puolankielisen nimityksen suoraan tšekin kielelle muotoon ”čokoládový prášek” ja käytti sitä tuotteissaan. Suklaatuotteiden nimitysten yhdenmukaistamisen tarkoituksena on, että juuri näin voitaisiin toimia.
- 10 Näiden periaatteiden vastainen on tulkinta, jonka mukaan maahantuoja tai myyjän on ennen toisessa jäsenvaltiossa valmistetun suklaatuotteen myynnin aloittamista Tšekissä merkittävä ensin tuotteen ainesosat direktiivin 2000/36/EY tšekinkielisen version mukaisesti. Tällainen tulkinta johtaisi oletamaan, jonka mukaan Tšekin alueella sovellettaisiin ainoastaan direktiivin tšekinkielistä versiota eli että Tšekissä olisi voimassa eräänlainen ”tšekkiläinen direktiivi 2000/36/EY”, mikä olisi suorassa ristiriidassa merkintöjen yhdenmukaistamisen päämäärän ja direktiivin kieliversioiden tasavertaisuuden kanssa, ja sen seurauksena muodostuisi ennen sisämarkkinoiden luomista vallinnut tila.
- 11 Yleisesti ei siis yhtyä sellaiseen käsitykseen, jonka mukaan direktiivin 2000/36/EY liitteen yksittäiset kieliversiot edustaisivat yksittäisiä jäsenvaltioita koskevaa sitovaa elintarvikkeiden merkintätapaa. Tällaisista sitovista kieliversioista ei ole mainintaa edes asetuksessa 1169/2011, jonka 15 artiklassa edellytetään ainoastaan, että ”pakolliset elintarviketiedot on annettava kielellä, jota kuluttajat niissä jäsenvaltioissa, joissa elintarviketta pidetään kaupan, ymmärtävät helposti.” Juuri tämän perusteella kantaja voi käyttää unionin lainsäädännön mukaista saksan- tai puolankielistä ainesosan nimitystä, jonka kääntäminen tšekin kielelle riittää.
- 12 On totta, että joissakin jäsenvaltioissa on vakiintuneita elintarvikenimityksiä ja että nimityksen käännös muista kielistä voisi aiheuttaa sekaannusta kuluttajien parissa. Tällaisessa tapauksessa poikkeavuudesta on ilmoitettava nimenomaisesti kaikissa kieliversioissa. Asetuksen 1169/2011 17 artiklan 2 ja 3 kohta antavat liikkumavaraa tällaiselle ratkaisulle. Direktiivissä 2000/36/EY tätä mahdollisuutta käytetään suhteessa englanninkielisten tuotteiden erityismerkintöihin, kun liitteessä I olevan A osan 4 kohdan d alakohdassa rajataan nimikkeen ”milk chocolate” (maitosuklaa) kansallinen käyttö. Tämä erityinen kansallinen rajausta on kuitenkin kaikissa direktiivin kieliversiossa, ei ainoastaan sen englanninkielisessä versiossa. Jos Tšekin alueella sallitaan pelkästään nimitys ”čokoláda v prášku” esimerkiksi siksi, että tšekkiläiset kuluttajat kokisivat nimityksen ”čokoládový prášek” jostain syystä epäselväksi, olisi rajausta tehtävä vastaavalla tavalla.
- 13 Unionin tuomioistuimen 14.6.2017 antamassa tuomiossa Verband Sozialer Wettbewerb eV v. TofuTown.com GmbH (C-422/16, EU:C:2017:458) vahvistetaan tällaiset päätelmät. Asetuksessa 1308/2013, johon edellä mainittu tuomio liittyi, unionin lainsäätäjä on lähestynyt aihetta kokonaan eri kannalta kuin direktiivissä 2000/36/EY määrittäessään asetuksen liitteessä yksittäisten

tuoteluokkien myyntinimitykset yksittäisiä kaupanpitämismaita varten. Krajský soud lainasi tuomion 36 kohtaa, joka koski neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä XII olevan III kohdan 1 alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden luettelosta 20.12.2010 annettua komission päätöstä 2010/791. Tässä komission päätöksessä on kuitenkin samanaikaisesti tuotteiden luettelo, jossa ilmoitetaan erilaisia kansallisia maitotuotteiden nimityksiä ja josta unionin tuomioistuin mainitsi edellä mainitussa tuomion kohdassa, että se sisältää tuotteita, joiden jäsenvaltiot ovat yksilöineet kukin omalla alueellaan olevan asetuksessa N:o 1308/2013 säädettyjen perusteiden mukaisia, ja että kyseisten tuotteiden nimitykset on luetteloitu niiden perinteisen käytön mukaan unionin eri kielillä. Unionin tuomioistuin siten vain vahvisti, että on sallittua käyttää erilaisia perinteisen käytön mukaisia maitotuotteiden nimityksiä, jotka eivät aina vastaa toisiaan.<sup>5</sup>

- 14 Edellä mainittu unionin tuomioistuimen tuomio osoittaa, että jos yhdenmukaistettuja nimityksiä käytettäessä on kansallisissa kielissä otettava huomioon erilaiset kielelliset erikoisuudet ja erilaiset paikalliset perinteiset nimitykset kyseisessä jäsenvaltiossa, se ei ilmene pelkästään säännöksen kyseisen jäsenvaltion kielen kieliversioista vaan monikielisestä taulukosta tai luettelosta, joka sisältyy säännöksen jokaiseen kieliversioon. Jos ranskalainen maahantuoja haluaa tuoda Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tuotteen, josta käytetään taulukon ranskankielisessä osassa nimitystä "crème de riz", ei tuotteen nimitystä voida kääntää englanniksi pelkästään nimityksellä "rice cream" tai "rice spray cream", sillä sitovien nimitysten taulukon englanninkielisessä osassa ei ole tällaisia nimityksiä.
- 15 Kantaja ei näin ollen ollut velvollinen selvittämään, mitä nimitystä direktiivin tšekinkielisessä versiossa käytetään, ja mukauttamaan ainesosaluettelon nimitystä sen mukaiseksi Tšekin alueella tapahtuvaa kaupanpitämistä varten, vaan pelkkä nimityksen kääntäminen tšekin kielelle riitti. Kantajan valitsema nimitys "čokoládový prášek" vastasi nimittäin sananmukaisesti direktiivissä käytettävää saksan- ja puolankielistä nimitystä, eikä voida edes väittää, että se olisi tšekkiläiselle kuluttajalle hankalasti ymmärrettävä, epäselvä tai jopa harhaanjohtava (ks. asetuksen 1169/2011 7 artiklan 1 ja 2 kohdan hyviä tiedotuskäytänteitä koskevat vaatimukset). Vastakkainen näkökulma tarkoittaisi pelkkiin muotoseikkoihin takertumista edistämättä kuluttajien suojelua sekä asettaisi tähän mennessä saavutetun suklaatuotteiden yhdenmukaistamistason unionin sisämarkkinoilla kyseenalaiseksi, vaarantaisi sisämarkkinoiden häiriöttömän toiminnan suklaatuotteiden alalla (ks. asetuksen 1169/2011 1 artiklan 1 kohta) ja olisi ristiriidassa toistuvasti esille tuodun unionin lainsäädännön kieliversioiden tasavertaisuuden periaatteen kanssa.
- 16 Kyse on siis acte éclairé -tapauksesta, joka ei edellytä ennakkoratkaisukysymyksen esittämistä unionin tuomioistuimelle.

### **Krajský soud v Brněn oikeudellinen näkemys**

- 17 Ensinnäkin käsiteltävään kysymykseen ei sovelleta unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä, joka koskee unionin lainsäädännön kieliversioiden välillä esiintyvien ristiriitojen ratkaisua. Direktiivin 2000/36/EY kieliversioiden välillä ei nimittäin ole ristiriitaa,<sup>6</sup> ja nämä kieliversiot täyttävät täysin tehtävänsä elintarvikkeiden sitovien nimitysten luettelon kannalta asianmukaisella virallisella kielellä. Tämä päätelmä perustuu i) direktiivin 2000/36/EY eri kieliversioiden vertailuun, ii) direktiivin 2000/36/EY 3 artiklan 1 kohtaan sisältyvään sääntöön, jonka mukaan liitteessä I määritellyt elintarvikkeiden nimitykset ovat sitovia, ja iii) vaatimukseen, jonka mukaan pakolliset elintarviketiedot on annettava kielellä, jota kuluttajat niissä jäsenvaltioissa, joissa elintarviketta pidetään kaupan, ymmärtävät helposti (ks. esim. asetuksen 1169/2011 15 artiklan 1 kohta).
- 18 Kieliversioita vertaamalla on selvää, että asianmukainen liite sisältää kunkin jäsenvaltion markkinoille ominaisia nimityksiä, joiden tarkka kääntäminen on usein mahdotonta (esimerkiksi englanninkielinen nimitys ”family milk chocolate” tai nimitystä ”vermicelli” koskeva useissa kieliversioissa käytettävä lisäosa). Nimityksen ”čokolády v prášku” kohdalla tämä käy ilmi erityisesti hollanninkielisestä nimityksestä ”gesuikerde cacao”, joka käännettynä todennäköisesti vaikuttaisi muiden jäsenvaltioiden kuluttajien silmissä liitteessä I olevan A osan 2 kohdan d alakohdassa rajatulta tuotteelta. Ensiarvoisen tärkeää kieliversioita verrattaessa on kuitenkin se, että eri kieliversioissa on erilainen määrä vastaavia nimityksiä liitteessä I olevan A osan 2 kohdan c alakohdassa rajatulle tuotteelle. Joissakin kieliversioissa on vain yksi nimitys, muissa kaksi ja hollanninkielisessä versiossa nimityksiä on jopa kolme. Tästä syystä on selvää, että kyse ei ole pelkistä käännöksistä eli kielellisistä muunnelmista vaan itsenäisistä sitovien nimitysten luetteloista virallisilla kielillä eli nimityksistä, jotka on määritetty tuotteille, jotka on tarkoitettu kuluttajakäyttöön jäsenvaltiossa, jossa kyseistä virallista kieltä käytetään.
- 19 Elintarvikkeiden sitovien myyntinimitysten määrittäminen perustuu yleisesti (direktiivin 2000/36/EY 3 artiklan 1 kohta) kahteen sääntöön. Ensimmäisenä sääntönä on velvollisuus varata myyntinimitykset ainoastaan elintarvikkeille, jotka vastaavat asianmukaisen lainsäädännön määritelmää. Toisena sääntönä on velvollisuus varata asianmukaisen lainsäädännön määritelmää vastaavalle elintarvikkeelle vain ja ainoastaan se nimitys, jolla kyseinen elintarvike on määritelty asianmukaisessa lainsäädännössä. Nejvyšší správní soud tosiasiaa kiistää toisen säännön oikeudellisella näkemyksellään. Se mahdollistaa nimittäin määritellyn elintarvikkeen mahdollisten tarkemmin määrittelemättömien nimitysten joukon riippuen siitä, mitä kieliversiota ja mitä käännösvaihtoehtoa valmistaja kulloinkin käyttää tuotteensa merkinnässä.
- 20 Loppujen lopuksi esitetty tulkinta johtaisi järjettömiin seuraamuksiin, sillä tällaisessa tilanteessa todellisten sitovien nimitysten selvittäminen on äärimmäisen vaikeaa. Valmistajat ja myyjät eivät voi hyödyntää niitä muissa tuotteissa, vaikka ne eivät välttämättä tiedä siitä, että ne kuuluvat mainittujen sitovien nimitysten piiriin. Toisaalta ne voivat tietoisesti käyttää niitä koostettujen ainesosien nimityksinä ilmoittamatta niiden koostumusta. Kuluttajat eivät välttämättä

tällaisessa tilanteessa tiedä sitä, että kyseessä on koostettu ainesosa, eivätkä sitä, millaisesta koostetusta ainesosasta on konkreettisesti kyse, sillä niiden määritelmää ei löydy mistään, mikäli kuluttajat eivät onnistu löytämään unionin yksittäisten virallisten kielten tarkkojen tai vapaiden käännösten perusteella direktiivin 2000/36/EY kieliversiota, jossa tällainen elintarvike on määritetty kyseisellä kielellä. Tämä koskee myös nimitystä "čokoládový prášek", jota ei ole direktiivin tšekinkielisessä versiossa.

- 21 Myös siinä tapauksessa, että valmistaja saisi käyttää pelkästään käännöksiä kielistä, joissa kyseiseen elintarviketuotteeseen on olemassa tietty suhde (esim. että tuotteet on valmistettu jäsenvaltiossa, jossa kieliversio vastaa käytettyä koostettua ainesosaa), tällainen sääntö kumoaisi vaatimuksen siitä, että kuluttajille on tarjottava selkeät tiedot tuotteen koostumuksesta. Kuluttajien olisi nimittäin ensin selvitettävä valmistuspaikka, tutustuttava direktiivin 2000/36/EY asianmukaiseen kieliversioon ja varmistettava niiden käännös (tai mahdollisesti kaikki mahdolliset käännökset). Koska liitteessä I olevan A osan 2 kohdan tuotteet ovat jossain määrin toistensa kaltaisia (periaatteessa kyse on samaan luokkaan sisältyvistä tuotteista), ei ole täysin varmaa, että tšekkiläinen kuluttaja pystyisi edes perusteellisen direktiiviin 2000/36/EY tutustumisen jälkeenkään yhdistämään nimitystä "čokoládový prášek" tuotteeseen, joka on määritetty nimityksellä "čokoláda v prášku" (esim. nimityksen "kakaový prášek" (kaakaojauhe) tai "slazený kakaový prášek" (sokeroitu kaakaojauhe) sijaan). Kuluttajan olisi pystyttävä tekemään vaihteittain useita melko epätavallisia päätelmiä voidakseen päätyä siihen lopputulokseen, että kyse on todennäköisesti sellaisen nimityksen käännöksestä, joka on määritetty muussa kuin direktiivin 2000/36/EY tšekinkielisessä versiossa, ilman että kuluttajalla olisi mitään takeita siitä, että tämä pitää paikkansa. Myöskään valmistajille ja myyjille ei välttämättä olisi selvää, mitä mahdollisia nimityksiä heidän tulee välttää muiden kuin direktiivissä määritettyjen tuotteiden merkinnässä.
- 22 Lisäksi muiden kuin sitovien merkintöjen käyttäminen ei johda harhaan pelkästään asiaa selvittänyttä kuluttajaa vaan myös kuluttajaa, joka ei ole syystä tai toisesta aikeissa tutustua tarkemmin unionin säännöksiin. Niin ikään kuluttajat, jotka eivät tunne direktiivin 2000/36/EY määritelmiä, voivat luottaa siihen, että koostetun ainesosan ainesosaluettelo on jätetty pois tietyn tuotteen kohdalla tietyistä lainsäädännöllisistä syistä, jolloin he voivat olettaa, että tähän on syynä koostetun ainesosan koostumuksen määrittely voimassa olevissa säännöksissä (kuten asetuksen 1169/2011 liitteessä VII olevan E osan 2 kohdan a alakohdassa on määritelty). Jos koostettua ainesosaa, kuten nimitystä "čokoláda v prášku", ei ole määritelty, sen koostumusta ei koske velvollisuus direktiivin 2000/36/EY liitteessä I olevan A osan 2 kohdan c alakohdassa esitettyjen vaatimusten täyttämistä. Kuluttaja voi mieltää nauttivansa sisällöltään tietyt vaatimukset täyttävää elintarviketta mutta saattaa nauttia täysin toisenlaista elintarviketta (jolle ei ole asetettu lainsäädännössä vaatimuksia). Pysymistä sitovissa nimityksissä voidaan pitää muutoseikkoihin takertumisena, mutta se ei ole missään tapauksessa itse tarkoitus.

- 23 Kaakao- ja suklaatuotteiden vapaan liikkuvuuden helpottamista ei voida tarkastella pelkästään valmistajan tai myyjän näkökulmasta jättäen kuluttajien suoja tuotteita koskevan sekaantumisvaaran tapauskohtaisten tarkastelujen varaan. Mikäli tällainen näkökulma olisi riittävä, olisi direktiivin 2000/36/EY 3 artiklan 1 kohtaan sisältyvää sääntöä pidettävä turhana.
- 24 Krajský soud on edelleen sitä mieltä, että tietyn jäsenvaltion kuluttajien käyttöön tarkoitettujen elintarvikkeiden (tai niiden ainesosien) merkinnässä on noudatettava asianmukaisessa direktiivin 2000/36/EY liitteen I kieliversiossa esitettyjä kaakao- ja suklaatuotteiden nimityksiä, jotka ilmoitetaan kunkin jäsenvaltion kuluttajien helposti ymmärrettävällä kielellä. Tšekin alueella oleville kuluttajille tarkoitettujen elintarvikkeiden on tästä syystä merkittävä direktiivin 2000/36/EY liitteen I tšekinkielisessä versiossa esitetyillä sitovilla nimityksillä. Vain tällaista merkintätapaa käyttäen voidaan hyödyntää asetuksen 1169/2011 liitteessä VII olevan E osan 2 kohdan a alakohtaan sisältyvää sääntöä (eli koostetun ainesosan koostumuksen merkitsemättä jättäminen).
- 25 Asetuksen 1169/2011 17 artiklan 2 ja 3 kohdan säännöt koskevat tuomioistuimen mukaan tilannetta, jossa elintarviketuotteiden ainesosia ei ole täysin yhdenmukaistettu eikä tuotteille ole unionin tasolla hyväksytty sitovia nimityksiä. Direktiivissä 2000/36/EY määriteltyjen tuotteiden tapauksessa ei ole näin, kun otetaan huomioon direktiivin 3 artiklan 1 kohta. Tämän direktiivin liitteessä I olevan A osan 4 kohdan d alakohdassa oleva poikkeus ei ole esimerkki asetuksen 1169/2011 edellä mainittujen säännösten soveltamisesta vaan erillinen Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja Irlannille tarkoitettu direktiivin 3 artiklan 1 kohdan lainsäädännöllinen poikkeus suhteessa liitteessä I olevan A osan 4 kohdan d alakohtaan ja 5 kohtaan.
- 26 Vaikka lainsäädännöllisesti ei olekaan kaikkein sopivin ratkaisu, ettei kaikilta kieliversioiltaan täysin vastaavaa taulukkoa ole ja että yksittäisissä jäsenvaltioissa käytettävien, kunkin virallisen kielen mukaisten sitovien nimitysten luettelon virkaa tekee konkreettinen direktiivin versio, se ei kuitenkaan riitä syyksi direktiivin 2000/36/EY 3 artiklan 1 kohdan säännön löyhemmälle tulkinnalle ja kuluttajan suojan heikentämiselle. On totta, että kyseessä oleva säännös poikkeaa tältä osin edellä mainitun komission päätöksen 2010/791/EU sääntelytavasta. Päätös osoittaa kuitenkin, ettei sitovien myyntinimitysten vahvistaminen kullekin jäsenvaltiolle erikseen ole unionin elintarvikelainsäädännössä poikkeavaa. Direktiiviä 2000/36/EY vastaavaa elintarviketuotteiden sitovien nimitysten lainsäädännöllistä vahvistusmenetelmää on käytetty esimerkiksi myös direktiivissä 2001/113,<sup>7</sup> jonka kieliversioissa vahvistetaan määriteltyjen tuotteiden sitovat nimitykset kullekin viralliselle kielelle.
- 27 Samasta syystä unionin tuomioistuimen 14.6.2017 antamassa tuomiossa (asia C-422/16) ei käsitellä direktiiviin 2000/36/EY sisältyvää sääntelymenetelmää, mutta siitä voidaan tehdä johtopäätöksiä yksittäisiä jäsenvaltioita koskevan sitovien tuotenimitysten luettelon hyväksymisestä eli siitä, että sitovien nimitysten synonyymien tai käännöksiä käyttö ei ole mahdollista.

- 
- <sup>1</sup> Elintarvikkeena käytettävistä kaakao- ja suklaatuotteista 23.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/36/EY (jäljempänä direktiivi 2000/36/EY).
- <sup>2</sup> Elintarvikkeista ja tupakkatuotteista sekä tiettyjen lakien muuttamisesta ja täydentämisestä annettu laki nro 110/1997 (zákon o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů), sellaisena kuin se oli voimassa 6.9.2016 asti.
- <sup>3</sup> Monte – hasselpähkinää sisältävä maitosuklaavanukas 220 g, Monte – maitosuklaavanukas 100 g ja Monte – hasselpähkinää sisältävä maitosuklaajuoma 200 ml.
- <sup>4</sup> Elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011 (jäljempänä asetus 1169/2011).
- <sup>5</sup> Tässä tapauksessa ranskan kielellä mainittua tuotetta ”crème de riz” (riisikerma) ei vastaa mikään englannin kielellä mainittu tuote, sillä luettelon englanninkielisessä osassa ei mainita tuotetta ”rice cream” tai ”rice spray cream”.
- <sup>6</sup> Nejvyšší správní soud ei myöskään tarjoa tulkinnallisia välineitä, jotka poistaisivat tällaisen ristiriidan yhtenäisen tulkinnan puitteissa.
- <sup>7</sup> Elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta 20.12.2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/113/EY.